

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

3. Kai pažeidimas atsiranda dėl paskelbimo spausdintame leidinyje arba laidoje, šalis, kurioje padaroma ar tikėtina, kad bus padaryta, didžiausia žalos dalis ar dalys, laikoma šalimi, kuriai daugiausia skiriamas leidinys arba transliavimo paslaugos, arba, jei tai sunku nustatyti, šalimi, kurioje vykdoma redakcinė kontrolė, ir taikoma šios šalies teisė. Šalis, kuriai skiriamas leidinys arba laida, turėtų būti nustatoma visų pirma atsižvelgiant į leidinio arba transliuojamos laidos kalbą arba parduotų egzempliorių ar žiūrovų skaičių tam tikroje šalyje, palyginti su bendru parduotų egzempliorių arba žiūrovų skaičiumi, arba į šių veiksmų derinį.

4. Atsakymo teisei ar lygiavertėms priemonėms ir visoms prevencinėms priemonėms arba draudimus nustatantiems reikalavimams, skirtiems leidėjui arba transliuotojui dėl leidinio arba laidos turinio ir dėl privatumo arba su asmeniu susijusių teisių pažeidimų, atsirandančių tvarkant asmens duomenis, taikoma šalis, kurioje yra įprastinė leidėjo, transliuotojo arba duomenų tvarkytojo gyvenamoji vieta, teisė.

Prekyba siekiant pasikeitimų. ES prekybos ir investicijų strategija pietų Viduržemio jūros regione po Arabų pavasario revoliucijų

P7_TA(2012)0201

2012 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl prekybos siekiant pokyčių: ES prekybos ir investicijų strategija pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse po Arabų pavasario revoliucijų (2011/2113(INI))

(2013/C 261 E/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1995 m. lapkričio 28 d. Barselonos deklaraciją, kuria pradėta Europos Sąjungos ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė, ir per konferenciją patvirtintą darbo programą,
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. spalio 27 d. rezoliuciją dėl patikslinto Barselonos proceso ⁽¹⁾ ir į 2009 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių ekonominės ir prekybos partnerystės prieš prasidedant 8-ajai ES ir Viduržemio jūros šalių prekybos ministrų konferencijai ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. Europos Komisijos ir vyriausiojo įgaliotinio bendrą komunikatą Europos Vadovų Tarybai, Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“ (COM(2011)0200),
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 25 d. Europos Komisijos ir vyriausiojo įgaliotinio bendrą komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ (COM(2011)0303),
- atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 24 d. Europos Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Migracijos, judumo ir saugumo dialogas su pietinėmis Viduržemio jūros regiono valstybėmis“ (COM(2011)0292),
- atsižvelgdamas į dokumentą „Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių prekybos veiksmai iki ir po 2010 m.“, priimtą per 2009 m. įvykusią 8-ąją ES ir Viduržemio jūros regiono šalių prekybos ministrų konferenciją,
- atsižvelgdamas į visų Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių ministrų susitikimų ir sektorių ministrų susitikimų, įvykusių nuo Barselonos proceso pradžios, išvadas, ypač į 2010 m. lapkričio 11 d. vykusios 9-osios Viduržemio jūros regiono šalių sąjungos prekybos ministrų konferencijos išvadas,

⁽¹⁾ OL C 272 E, 2006 11 9, p. 570.

⁽²⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 35.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių asociacijos susitarimus tarp Europos bendrijos ir jos valstybių narių ir Tuniso ⁽¹⁾, Izraelio ⁽²⁾, Maroko ⁽³⁾, Jordanijos ⁽⁴⁾, Egipto ⁽⁵⁾, Libano ⁽⁶⁾ ir Alžyro ⁽⁷⁾, taip pat į Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių laikinąją asociacijos susitarimą dėl prekybos ir bendradarbiavimo tarp Europos bendrijos ir Palestinos išsivadavimo organizacijos (PIO) (atstovaujančios Palestinos valdžios interesams) ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 1995 m. gruodžio 22 d. EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimą Nr. 1/95 dėl galutinio muitų sąjungos įgyvendinimo etapo (96/142/EB) ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. vasario 25 d. Jordanijos, Egipto, Tuniso ir Maroko pasirašytą laisvosios prekybos susitarimą, žinomą Agadyro susitarimo vardu,
- atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių laisvosios prekybos erdvės tvarumo poveikio tyrimą, kurį parengė Mančesterio universiteto Vystymosi politikos ir valdymo institutas,
- atsižvelgdamas į regioninės strategijos dokumentą (2007–2013 m.) ir regioninę orientacinę Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių partnerystės programą (2007–2013 m.) bei joje nustatytus tikslus ⁽¹⁰⁾, taip pat į 2011 m. liepos 29 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą dėl 2011 m. metinės veiksmų programos antrosios dalies dėl Viduržemio jūros regiono valstybių finansavimo pagal Europos Sąjungos bendrojo biudžeto straipsnį 19 08 01 01 ⁽¹¹⁾,
- atsižvelgdamas į Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių investicijų ir partnerystės programą, ypač į 2011 m. liepos 12 d. Briuselyje vykusį ministrų susitikimą ir jo 2011 m. rugpjūčio 8 d. paskelbtą 2010 m. metinę ataskaitą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 5 d. Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko valdytojų tarybos sprendimą dėl fondų panaudojimo pietinėse ir rytinėse Viduržemio jūros regiono valstybėse,
- atsižvelgdamas į Viduržemio jūros šalių sąjungos parlamentinės asamblėjos nuveiktą darbą,
- atsižvelgdamas į Viduržemio jūros šalių sąjungos nuveiktą darbą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 14 d. Tarybos sprendimą patvirtinti derybų nurodymus dėl glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiško laisvosios prekybos susitarimo su Egiptu, Jordanija, Maroku ir Tunisu,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. balandžio 6 d. rezoliuciją dėl būsimosios Europos tarptautinės investicijų politikos ⁽¹²⁾, 2011 m. balandžio 7 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros pietų aspekto ⁽¹³⁾ ir 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos persvarstymo ⁽¹⁴⁾,
- atsižvelgdamas į visas Parlamento priimtas su Arabų pavasariu susijusias rezoliucijas dėl religijos, išitikinimų ir sąžinės laisvių, kurios yra pagrindinės ir visuotinės vertybės, būtinos demokratijos ir ekonomikos plėtrai;

⁽¹⁾ OL L 97, 1998 3 30, p. 2.

⁽²⁾ OL L 147, 2000 6 21, p. 3.

⁽³⁾ OL L 70, 2000 3 18, p. 2.

⁽⁴⁾ OL L 129, 2002 5 15, p. 3.

⁽⁵⁾ OL L 304, 2004 9 30, p. 39.

⁽⁶⁾ OL L 143, 2006 5 30, p. 2.

⁽⁷⁾ OL L 265, 2005 10 10, p. 2.

⁽⁸⁾ OL L 187, 1997 7 16, p. 3.

⁽⁹⁾ OL L 35, 1996 2 13, p. 1.

⁽¹⁰⁾ C(2007)672.

⁽¹¹⁾ C(2011)5381.

⁽¹²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0141.

⁽¹³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0154.

⁽¹⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0576.

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą ir į Užsienio reikalų komiteto bei Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomones (A7-0104/2012),
 - A. kadangi nuo tada, kai buvo nugriauta Berlyno siena, Arabų pavasaris yra didžiausia politinė pertvarka Europos kaimyninėse šalyse, sudaranti ES galimybę savo prekybos ir užsienio politikos interesus derinti su pagrindinėmis žmogaus teisių, demokratijos ir laisvos visuomenės vertybėmis; kadangi pagal Europos Sąjungos sutarties 8 straipsnį ES turi plėtoti ypatingus santykius su kaimyninėmis šalimis, siekdama sukurti Sąjungos vertybėmis grindžiamą gerovės ir geros kaimynystės erdvę, kuriai būdingi artimi ir taikūs bendradarbiavimu grindžiami santykiai, nes tai vienintelis būdas užtikrinti nuolatinį Europos stabilumą, saugumą ir ekonominę plėtrą bei pažangą;
 - B. kadangi ES turi išimtinę kompetenciją prekybos ir investicijų politikos srityje, kuri suteikia galimybę pareikšti veiksmingą atsaką į neramumus ir prisidėti prie ekonominės ir socialinės pažangos pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse;
 - C. kadangi Lisabonos sutartyje tarptautinė prekyba apibrėžta kaip viena iš trijų ES išorės veiksmų atšakų ir reikalaujama, kad ji ir kitos politikos kryptys – užsienio reikalų ir tarptautinio vystymosi – derėtų; kadangi prekyba visuomet buvo stiprioji kaimynystės politikos dalis ir tai pabrėžiama Komisijos komunikatuose „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ ir „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“;
 - D. kadangi pietinių Viduržemio jūros šalių pilietinėse visuomenėse esama nuomonių, kad ES turėtų būti aktyvesnė padėdama vykdyti politinei ir ekonominei pertvarkai;
 - E. kadangi po Arabų pavasario regioninės institucijos, atliekančios panašų vaidmenį kaip Europos Taryba ir Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacija (ESBO) Vidurio ir Rytų Europoje, taip pat Vidurinėje Azijoje, neprižiūri ekonominio ir politinio atkūrimo;
 - F. kadangi nėra jokios konkrečios Europos ir Viduržemio jūros regiono finansų institucijos, nors per pastaruosius pereinamojo Vidurio ir Rytų Europos laikotarpio metus Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko (ERPB) įgyta patirtis turėtų padėti jam pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse atlikti teigiamą vaidmenį; tačiau apgailestauja, kad kelios ES valstybės narės dar nėra ratifikavusios ERPB susitarimo, kuris padės ERPB Viduržemio jūros regione dirbti visu pajėgumu, pakeitimų;
 - G. kadangi iki šiol pietinių Viduržemio jūros regiono šalių ekonomiką valdė nedemokratiniai vadovai, vadovaudamiesi kelių žmonių interesais ir dažnai nepaisydami pažeidžiamiausių žmonių grupių poreikių; kadangi tai, kad daugelis diktatorių nuversti, suteikia naujų galimybių regiono šalių ekonomikai atsiverti ir sukurti tikrąją rinkos ekonomiką;
 - H. kadangi ES jau sudariusi muitų sąjungą su Turkija ir laisvosios prekybos susitarimus (LPS) su pietinėmis Viduržemio jūros regiono šalimis, išskyrus Siriją, kuri nepasirašė galutinio suderinto rinkinio, ir Libiją, su kuria derybos 2011 m. vasario mėn. sustabdytos dėl kilusio pilietinio karo;
 - I. kadangi narystė Pasaulio prekybos organizacijoje (PPO) nėra būtina norint pradėti derybas dėl prekybos, kaip įrodė asociacijos susitarimų su Libanu ir Alžyru, laikinojo susitarimo su Palestinos teritorijomis, sustabdytų derybų su Libija ir neratifikuoto susitarimo su Sirija prekybos nuostatos;
 - J. kadangi Europos ir Viduržemio jūros regiono laisvosios prekybos erdvė, Barcelonos deklaracijos plačiausio masto ekonomikos projektas, nebuvo sukurta iki nustatyto 2010 m. termino dėl konfliktų regione ir nepakankamų regiono vidaus šalių (Pietų šalių) tarpusavio išpareigojimų;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

- K. kadangi 2008 m. ekonomikos krizė tiesiogiai pakenkė pagrindiniams pietinių Viduržemio jūros regiono šalių ekonominiams veiksniams ir kadangi per Arabų pavasarį Tuniso, Egipto, Sirijos ir Libijos patirti politiniai neramumai dar padidino ekonomikos nuosmukį šiose šalyse; kadangi ne visose pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse Arabų pavasario įvykiai klostėsi vienodai, todėl kai kuriose šalyse valdžią išsaugojo senieji režimai, o kitose šalyse tęsiasi jų ekonomiką toliau silpninantis socialinių neramumų laikotarpis;
- L. kadangi per Arabų pavasario įvykius išryškėjo regiono struktūriniai ir sisteminiai prekybos ir mokesčių trūkumai, ypač prekių rinkos pažeidžiamumas, ir kadangi visose naujose Viduržemio jūros regiono šalių prekybos strategijose, jei tikimasi įgyvendinti piliečių siekius, privalu numatyti pašalinti šiuos trūkumus, skatinti apsirūpinimo maistu saugumą ir nutraukti maisto prekių finansines spekuliacijas;
- M. kadangi nuolatinis nedarbas, ypač jaunimo, ir nepakankamas prekybos įvairinimas išlieka rimta problema; kadangi ilgalaikis struktūrinis nedarbas ir neoficialus darbas, taip pat vaikų darbas, vis dar didelis daugelyje pietinių Viduržemio jūros regiono šalių ir toliau didėja tose šalyse, kuriose per Arabų pavasarį vyko dideli socialiniai neramumai; kadangi, Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) skaičiavimais, šiame regione per ateinančią dešimtmetį reikia sukurti maždaug 25 mln. naujų darbo vietų, kad esamas nedarbo lygis nedidėtų;
- N. kadangi paaugliai (10–19 m. amžiaus) sudaro 20 proc. gyventojų ir 15–24 m. amžiaus žmonių nedarbo lygis yra maždaug 25–30 proc., o moterų dalyvavimas darbo rinkoje ir toliau yra labai mažas; kadangi nedarbas itin didelis tarp universiteto absolventų ir tai skatina protų nutekėjimą bei žmogiškųjų išteklių švaistymą;
- O. kadangi Europos Sąjungai labai svarbu siekti didelių tikslų ekonominio bendradarbiavimo srityje ir priimti abipusiai naudingą, atsakingą ir lanksčią strategiją, grindžiamą parama demokratinės pertvarkos procesui ir žmogaus teisių gynimui;

Bendrosios pastabos

- mano, kad Arabų pavasaris yra beprecedentis istorinis įvykis, kurį paskatino žmonių laisvės ir demokratinė teisė bei geresnio gyvenimo lygio siekiai; giliai liūdi dėl žuvusiųjų kovoje siekiant nuversti korumpuotas diktatūras;
- žino, kad pietinių Viduržemio jūros regiono šalių visuomenės, paaukojusios daug gyvybių, labai tikisi gerokai didesnės ir teisingesnės ES paramos demokratinėms reformoms ir tikram ekonomikos vystymui visų visuomenės narių labui;
- pažymi, kad Arabų pavasario revoliucijų laimėjimai dar nevisiškai įtvirtinti ir kad ES turi greitai veikti, kad galėtų įgyvendinti savo prekybos siekiant pokyčių darbotvarkę, nes prekyba ne tik teikia tiesioginę ekonominę naudą, bet ir yra veiksminga priemonė demokratijai įtvirtinti ir stabilumui skatinti – ji padeda užkirsti kelią korupcijai, sudaro palankesnes sąlygas teisingiau paskirstyti turtą ir suteikia galių visiems gyventojams; ragina pereinamojo laikotarpio valdžios institucijas užtikrinti taikų perėjimą prie tikros demokratijos; ragina nacionalines valdžios institucijas gerbti savo šalies gyventojų teisę taikiai dalyvauti demonstracijose ir ragina jas nevykdyti jokių smurtinių represijų;
- šiomis aplinkybėmis palankiai vertina tai, kad buvo įsteigta ES ir Tuniso darbo grupė, pirmoji darbo grupė, susijusi su pietine Viduržemio jūros regiono šalimi, siekiant užtikrinti geresnę ES ir tarptautinės paramos šalyje vykstantiems pokyčiams koordinavimą; palankiai vertina tai, kad Parlamentas dalyvavo pirmajame posėdyje; prašo Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Komisijos toliau užtikrinti, kad Parlamentas dalyvautų įgyvendinant šią ir būsimas iniciatyvas; palankiai vertina tai, kad Parlamente įsteigta padėties pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse stebėjimo grupė, kuriai pavesta stebėti ES atsaką į krizes Viduržemio jūros regiono šalyse;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

5. palankiai vertina neseniai įvykusius sąžiningus ir skaidrius rinkimus Tunise, kurie (kartu su ekonominėmis, teisinėmis ir socialinėmis reformomis) yra puikus pavyzdys kitoms regiono šalims; pabrėžia laisvų ir sąžiningų rinkimų svarbą siekiant užtikrinti šių šalių vienybę kuriant demokratines ir pliuralistines institucijas, taigi sukuriant pagrindą didesniajam stabilumui ir modernizuotai socialinei ir ekonominei struktūrai, kurie savaime yra būtina sąlyga norint pritraukti tarptautines investicijas ir užtikrinti tvarų augimą; pabrėžia, kad kartu su demokratiniais pokyčiais būtina vykdyti ekonomines, teisines ir socialines reformas, siekiant atverti ir modernizuoti šių šalių socialines ir ekonomines struktūras;
6. mano, kad Šiaurės Afrikos ir Artimųjų Rytų valstybių užsienio skolos yra labai amoralios, atsižvelgiant į tai, kad įsiskolinta klestint diktatūros režimams, kai daugiausia praturtėjo politinis ir ekonominis elitas ir buvo perkami ginklai, dažnai naudoti savo šalies gyventojams engti; todėl ragina persvarstyti tas skolas, visų pirma, susijusias su išlaidomis ginklams;
7. apgailestauja, kad Europos bendrovėms tenka svarbus vaidmuo eksportuojant ginklus ir dvejopo naudojimo prekes į represinių režimų šalis ir taikstantis su technologiniais sutrikimais, kuriuos sukelia diktatūriniai režimai; ragina Komisiją rekomenduoti ES bendrovėms tokiais atvejais veikti laikantis pagrindinių Sąjungos principų;
8. pabrėžia, kad prekybos ir investicijų politika yra išimtinė ES kompetencija ir pagal ją turėtų būti taikomos naujoviškos ir konkrečios priemonės siekti ES užsienio politikos tikslų: demokratijos, klestėjimo, stabilumo ir taikos regione;
9. pripažįsta, kad ES turi įgyvendinti koordinuojamą politiką, susijusią su pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse vykdoma veikla, tačiau įspėja, kad vertinant Arabų pavasarį nebūtų visoms šalims taikomas vienodas metodas, nes, nors pietinės Viduržemio jūros regiono šalys turi daug panašumų, jos vis dėlto skiriasi savo represinės valdžios formomis, ekonominio išsivystymo lygiu ir kylančiomis socialinėmis bei demografinėmis problemomis;
10. pabrėžia, kad vienas pagrindinių Europos Parlamento vaidmenų yra stiprinti Europos ir trečiųjų šalių politinį dialogą, tarpusavio supratimą ir pasitikėjimą, įskaitant pietines Viduržemio jūros regiono šalis, kuriose Europos Parlamentas daugiausia dėmesio turėtų skirti demokratinių reformų, visaverčių laisvių ir teisinės valstybės principų skleidimui ir skatinimui; pabrėžia, kad, remiantis tiesioginiais ryšiais, šiais svarbiais uždaviniais taip pat galėtų būti siekiama įvertinti būsimų kriterijų vykdymą (atsižvelgiant į susiklosčiusias aplinkybes ir padarytą pažangą) ir tinkamai pakoreguoti asociacijos susitarimus, visų pirma prekybos, investicijų arba finansų srityse;
11. žino, kad pastarąjį dešimtmetį ES formavo gilesnį ir visapusiškesnį požiūrį į laisvosios prekybos susitarimus su daugelio pietinių Viduržemio jūros regiono šalių vadovais, nepaisydama akivaizdaus derybų partnerių veiksmų demokratinio teisėtumo trūkumo; pabrėžia, jog labai svarbu skubiai pasirūpinti demokratinių procesų steigiant naujas socialines ir politines institucijas stabilizavimu, kad šios institucijos vėliau galėtų būti teisėti ir kompetentingi derybų dėl prekybos susitarimų partneriai;
12. atkreipia dėmesį, kad ES yra didžiausia pasaulyje vartotojų rinka, kurios prieinamumas turėtų būti užtikrintas tik tuo atveju, jei šalys partnerės ketina rimtai imtis dvišalio rinkų atvėrimo, ekonominių reformų naudą patiria visi šalies partnerės gyventojai, taip pat pažeidžiamiausios žmonių grupės, prisiimami ir vykdomi reikiami politiniai, socialiniai bei aplinkosauginiai įsipareigojimai;
13. pažymi, kad daugelis pietinių Viduržemio jūros regiono šalių turi didžiulį ekonominį potencialą, kai kuriose jų paveldėti dideli turtai ir gamtinių išteklių kiekiai, kurie tinkamai valdant suteiktų galimybę užtikrinti ekonomikos augimą ir plėtrą abiejose Viduržemio jūros pusėse; todėl mano, kad reikėtų nustatyti mechanizmus ir priemones, kurių reikia siekiant užtikrinti lygiaverčius socialinius, aplinkos ir augalų apsaugos standartus;
14. palankiai vertina Komisijos numatytą pritaikytą principą „iš apačios į viršų“, pagrįstą griežtesnėmis sąlygomis ir didesniu diferencijavimu, numatytu neseniai persvarsčius EKP, ir „daugiau už daugiau“ požiūrį, kuriuo užtikrinama, kad kiekvienai ES kaimyninei šaliai būtų teikiama tikslingesnė parama ir kad skiriamos lėšos atitiktų politinius tikslus; mano, kad demokratinių reformų laimėjimai ir asmens laisvės turėtų atsiskleisti per panašius ekonomikos ir prekybos planavimo procesus drauge naudojantis verslo steigimo ir valdymo laisvėmis, kad būtų išardytos tradiciškai pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse vyravusios oligarchinės struktūros;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

Glaudaus bendradarbiavimo ir visapusiški laisvosios prekybos susitarimai (GBVLPS) ir kitos prekybos priemonės

15. pažymi, kad ES, remdamasi asociacijos susitarimais, jau yra sudariusi lengvatinius prekybos susitarimus su daugeliu pietinių Viduržemio jūros regiono šalių; vis dėlto pabrėžia, kad nė vienas iš šių procesų nėra užbaigtas, ir yra įsitikinęs, kad dar esama puikių galimybių gilinti ekonominius santykius, ypač reglamentavimo srityje, siekiant integracijos į ES vidaus rinką ilgalaikio tikslo;

16. todėl palankiai vertina Tarybos sprendimą leisti pradėti GBVLPS derybas su Egiptu, Jordanija, Maroku ir Tunisu, kai tik bus baigtas būtinas pasirengimo procesas; mano, kad tolesnis taikymo srities nustatymo tyrimas turėtų būti rengiamas remiantis parengiamųjų etapų su rytinėmis partnerėmis patirtimi, pripažįstant, jog politiškai dėl partnerių, kurios pasirengusios pradėti derybas, itin svarbu išvengti nereikalingų atidėliojimų; mano, jog būtina, kad vedant bet kokias prekybos derybas būtų ištrauktos visos socialinės jėgos, ypač NVO ir profesinių sąjungų organizacijos, nuo pat pradžių ir kad su jomis būtų konsultuojamasi;

17. nerimauja, kad Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) dar nepaskelbė „daugiau už daugiau“ kriterijų, pagal kuriuos ir komercinį taikymo srities nustatymo tyrimą bus sprendžiama, ar šalis pasirengusi sudaryti GBVLPS, aprašymo; todėl prašo EIVT nustatyti kriterijus, kad procesas būtų skaidrus ir kad šalys partnerės iš anksto žinotų, kokius pakeitimus turi atlikti; primygtinai pabrėžia, kad pagarba demokratinėms institucijoms ir pagrindinėms teisėms, įskaitant saviraiškos ir asociacijų laisvę, religinių mažumų apsauga, pagarba tarptautinei darbo teisei, TDO konvencijoms ir JT Vaiko teisių konvencijai (JTGTK) bei iniciatyvos, kuriomis skatinama panaikinti mirties bausmę, šiame procese turi būti svarbiausia, ir mano, kad turėtų būti reaguojama į svarbius pagerėjimus ir pablogėjimus šalyse partnerėse parengiamajame etape ir per pačias derybas; primygtinai pabrėžia, kad atliekant taikymo srities nustatymo tyrimą turėtų būti nustatomas atitinkamas ekonomikos atvirumo lygis ir prekybos bei tiesioginių užsienio investicijų (TUI) naudingumo visiems visuomenės sluoksniams indeksas;

18. primena, kad neturėtų būti apsiribojama tik LPS ir kad jie turėtų būti naudingi kiekvienai šaliai; teigia, kad prekybos nuostatos turėtų būti pagrįstos tvirtesnėmis su geresne žmogaus teisių priežiūra ir jų įgyvendinimu susijusiomis nuostatomis ir plataus masto skyriumi dėl tvaraus vystymosi, kuriame pagrindinis vaidmuo būtų skirtas pilietinei visuomenei, įskaitant nuostatas dėl įmonių socialinės atsakomybės, nes tai sustiprins bendrą atsakomybę už procesą;

19. pritaria tam, kad skiriamas dėmesys prekybos ir suderinamumo su ES *acquis* kliūtims, išylančiomis peržengus sieną, tačiau pažymi, kad vis dar yra galimybių toliau derėtis su kai kuriomis šalimis dėl tarifų mažinimo; pabrėžia, jog ES, siekdama, kad GBVLPS būtų tikrai naudingi pietinėms Viduržemio jūros regiono šalims, turi būti pasiruošusi dėti papildomų pastangų probleminėse srityse, pvz., žemės ūkio ir ketvirtojo režimo paslaugų klausimais; pažymi, kad šiuo atveju vertinant visą prekybą su šiomis šalimis ES iš tiesų turi didelę persvarą žemės ūkio srityje;

20. prašo Komisijos konkrečiai remti ir skatinti sąžiningos prekybos ir ekologinio ūkininkavimo iniciatyvas, ypač siekiant remti smulkius ūkininkus, gamintojus ir kooperatyvus, ir taip įtvirtinti tvarią žemės ūkio praktiką ir kaimo plėtrą, tuo pat metu plėtojant tiekimo grandinę, siekiant užtikrinti Europos vartotojams produktų kokybę, atsekamumą ir atitiktį socialiniams ir ekologiniams kriterijams;

21. pabrėžia žemės ūkio, kuriame dirba daugiau kaip trečdalis ekonomiškai aktyvių pietinių Viduržemio jūros regiono šalių gyventojų, ir kaimo plėtros svarbą stabilizacijos procesui, atsižvelgiant į tai, kad ypač padidėjusio pasaulio rinkų nepastovumo sąlygomis šie sektoriai prisideda prie apsirūpinimo maistu pažangos, teisingesnio pajamų gavimo ir paskirstymo, darbo vietų kūrimo, taip pat prie moterų ir smulkiųjų ūkių integravimo į ekonominę veiklą;

22. todėl palankiai vertina Komisijos ketinimą remti kaimo plėtrą įgyvendinant programą „Europos kaimynystės priemonė žemės ūkiui ir kaimo plėtrai remti“, kurioje būtų sujungta parama investicijoms ir administracinio pajėgumo stiprinimas, remiantis ES geriausia patirtimi plėtojant kaimo teritorijas, kad būtų sudarytos sąlygos modernizuoti žemės ūkio gamybą pagal ES kokybės ir maisto saugos standartus;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

23. taip pat palankiai vertina Komisijos išsipareigojimą, nurodytą 2011 m. gegužės 25 d. bendrame komunikate (COM(2011)0303), finansuoti bandomąsias žemės ūkio, kaimo ir regioninės plėtros programas, remiantis didele ES patirtimi šiose srityse ir kuo geriau išnaudojant glaudų bendradarbiavimą su Maisto ir žemės ūkio organizacija (FAO), Pasaulio banku ir galbūt Europos investicijų banku (EIB);

24. ragina ES remti sveikos žemės ūkio produkcijos vystymą ir kaimo plėtrą regione kaip kovos su skurdu, kuris yra kaimo vietovėse įsitvirtinusi blygybė, dalį ir siekiant stiprinti stabilizacijos procesą; šiuo tikslu pabrėžia, kad svarbūs ne tik techniniai, bet ir instituciniai bei infrastruktūros (pvz., drėkinimo, tvarkymo, saugojimo, pakavimo, vežimo, rinkodaros sistemų ir paslaugų prieinamumo) patobulinimai, taip pat atkreipia dėmesį į švietimo ir mokymo programų svarbą, ypač moterims, nepamirštant atvejų, kai veiksmingą maisto tiekimo sistemos plėtrą stabdo prastai organizuota gamintojų veikla ir silpna pilietinė visuomenė; pabrėžia, kad svarbų vaidmenį skatinant žinių sklaidą atlieka kvalifikacijos kėlimo paslaugos; pažymi, kad sprendžiant susirūpinimą keliančius visuotinius aplinkos ir klimato kaitos klausimus parama turėtų būti nukreipiama tvariam gamtos išteklių ir energijos naudojimui, taip pat suderintiems gamybos metodams skatinti; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į didėjančią maisto produktų paklausą pasaulyje, turėtų būti skatinama įvairinti gamybą, siekiant padidinti atsparumą svyravimams rinkoje ir aplinkos krizėms;

25. be to, ragina, kad, siekiant išvengti socialinio ir aplinkosauginio dempingo atitinkamose šalyse ir ES, Komisijos pasiūlytomis priemonėmis būtų labiau skatinama imtis novatoriškų veiksmų, kuriais būtų propaguojamos vietos technologinės žinios, skatinami gamintojų organizacijų mokymai ir vietos bei regionų rinkų plėtra, kad šalys tarpusavyje ir su ES keistųsi gerąja patirtimi, pavyzdžiui, patirtimi, įgyta rengiantis stojimui ir palaikant ryšius su ES kaimyninėmis šalimis;

26. atkreipia dėmesį į galimą naudą, kurią galėtų duoti didesnė Šiaurės Afrikos ir Užsachario šalių savitarpio integracija, ir pabrėžia, kad reikia imtis veiksmų pasauliniu lygmeniu siekiant vengti vienašalių veiksmų, kokių dažnai imamasi reaguojant į maisto krizes ir ekstremalius klimato reiškinius;

27. pabrėžia, kad TUI ypač svarbios pietinių Viduržemio jūros regiono šalių ekonomikos vystymuisi, nes investavimo lygis yra arba nepakankamas, arba pernelyg dažnai investicijos skiriamos tik žaliavų gavybos pramonei; prašo Komisijos užtikrinti, kad GBVLPS sudarymo ir investavimo regione pastangos būtų koordinuojamos siekiant skatinti ekonomikos įvairinimą;

28. vis dėlto pažymi, kad ankstesni bandymai pagal asociacijos susitarimus derėtis dėl sektorių susitarimų nebuvo sėkmingi; prašo Komisijos paskatinti pietinių Viduržemio jūros regiono šalių derybas dėl investicijų ir kitų vadinamųjų Singapūro klausimų, pvz., paslaugų, susijusių su BGVLP; mano, kad Komisija, kai tikslinga, turėtų taikyti nesimetriško įgyvendinimo principą ir būti lanksti sprendžiant atitinkamų šalių probleminių sektorių klausimus;

29. pabrėžia, jog atsivėrus prekybos galimybėms svarbu šalims partnerėms ir verslui teikti svaresnę techninę pagalbą, kad jie kuo labiau išnaudotų suteiktas galimybes; pripažįsta, kad ES jau siūlo tokią pagalbą, tačiau mano, jog šios programos turi būti labiau nukreiptos į MVĮ, pvz., didinant pagalbą prekybai;

30. prašo Komisijos pasitelkti GBVLPS, kad būtų suderinti reglamentavimo srities standartai, ypač susiję su techniniais standartais ir reglamentavimu, sanitarijos ir augalų apsaugos priemonėmis, viešųjų pirkimų skaidrumo taisyklėmis, intelektinės nuosavybės apsaugos taisyklėmis, prekybos ir (arba) muitų palengvinimu ir netarifinių kliūčių pašalinimu; pabrėžia, kad asociacijų susitarimuose tokiam bendradarbiavimui skiriama nepakankamai dėmesio ir kad ES dalyvavimas turėtų būti aktyvesnis;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

31. pritaria, kad techniniam bendradarbiavimui būtų skirta papildomų lėšų, ir primygtinai reikalauja, kad jos kuo greičiau būtų prieinamos Komisijos Vystymosi ir bendradarbiavimo generaliniam direktoratui (DG DEVCO) ir decentralizuotos ES delegacijoms vietoje;

32. pripažįsta, kad GBVLPS turėtų būti svarbiausias tikslas, tačiau žino, kad tuo pat metu Komisija siekia sektorių derybų pagal esamus asociacijų susitarimus, įskaitant gaminių atitikties vertinimo ir jų priėmimo susitarimus (angl. ACAA), žemės ūkio ir žuvininkystės susitarimus, paslaugų ir investicijų susitarimus, ginčų sprendimo tvarkos susitarimus; ragina Komisiją taip pat apsvarstyti dabartinių sektorių susitarimų su šalimis, kuriose pasiūlymai gali būti patobulinti ir GBVLPS iš karto neįmanomas, atnaujinimą; prašo Komisijos atidžiau apsvarstyti, kada ir kaip šie procesai bus galiausiai sujungti su būsima GBVLPS, ir užtikrinti, kad narystės bendrojoje lengvatų sistemoje netekimas 2014 m. neturėtų neigiamo poveikio nė vienos pietinių Viduržemio jūros regiono šalių produktų linijos prieigai prie ES rinkos;

33. taip pat ragina, kad Komisija parengtą strategiją „daugiau už daugiau“ toms partnerėms, su kuriomis arba anksčiau nebuvo sudarytas susitarimas, arba jos nėra tiesioginiai GBVLPS objektai artimiausiu metu, ypač tokiems kaip Libija ir Libanas, kurios dar nėra PPO narės; pabrėžia, kad nors techninė pagalba, padedanti šioms šalims siekti PPO narystės, turėtų likti esminė, vien jos nepakanka, ir prireikus ji turėtų būti papildyta su PPO suderintais susitarimais, kurie per trumpą laikotarpį duotų naudos;

Galių suteikimas mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ) – ekonomikos demokratizavimo priemonė

34. yra įsitikinęs, kad sėkminga regiono prekybos strategija turėtų sustiprinti MVĮ, kurios kai kuriose šalyse sukuria 30 proc. darbo vietų, vaidmenį; pripažįsta labai mažų įmonių, kurios Egipte sudaro 98,1 proc. MVĮ, Maroke – 97,8 proc., Jordanijoje – 89,1 proc., nors Tunise – tik 9,2 proc., svarbą;

35. yra susirūpinęs dėl didelio skaičiaus neregistruotų juodojoje rinkoje veikiančių MVĮ ir kad neoficialus darbas (išskyrus žemės ūkio sektorių) kai kuriose MVĮ sudaro 70 proc.; yra įsitikinęs, kad jeigu siekiama tikro regiono ekonomikos augimo, ES prekybos strategija neregistruotos įmonės turėtų būti skatinamos įteisinti savo statusą; ragina Komisiją remti administracinio pajėgumo stiprinimo programas, būtent įmonių registravimo, užimtumo ir socialinių reikalų srityse, ypatingą dėmesį atkreipiant į pajėgumo stiprinimą teisinių paslaugų srityje, nes tai padės geriau pasiręsti būtinoms reformoms;

36. apgailestauja, kad MVĮ ir kooperatyvai turi labai menkas galimybes gauti investicinių lėšų, ir pabrėžia, kad reikia sudaryti tinkamas sąlygas gauti finansavimą pasinaudojant patikimomis, prieinamomis ir patogiomis vartotojui mikrokredito priemonėmis ir Europos investicijų banko (EIB) priešpriešinių garantijų sistemomis; mano, jog šiomis programomis gavėjoms bus suteiktos galimybės atsinaujinti ir įvykdyti pertvarką taip, kad jos galėtų pasinaudoti ES vidaus rinkos galimybėmis;

37. pabrėžia, kad svarbu skatinti verslą priimant priemones, būtinas siekiant sukurti jam palankią aplinką ir į jį įtraukti visuomenę; ypač pritarė antrajam programos „Invest in Med“ etapui, kurios užduotis yra skatinti bendradarbiavimą tarp MVĮ ir joms atstovaujančių organizacijų ES valstybėse narėse bei pietinėse Viduržemio jūros šalyse;

38. pripažįsta EIB vaidmenį pagal Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių investicijų ir partnerystės priemonę (angl. FEMIP) padedant pietinių Viduržemio jūros regiono šalių MVĮ; pritaria sprendimui maksimalaus banko investavimo ribą regione padidinti 1 mlrd. EUR, o tai reiškia, kad ateinančius trejus metus EIB veikla regione sieks 6 mlrd. EUR; dar kartą patvirtina, kad EIB savo investicijų projektus turėtų konkrečiai sieti su MVĮ ir infrastruktūros, ypač energetikos infrastruktūros, projektų kūrimu, atsižvelgdamas į šio regiono potencialą ir pagalbą, kurią šio regiono vystymuisi ir veiklai gali suteikti ES; primygtinai pabrėžia, kad EIB, siekdamas užtikrinti visišką atskaitomybę už savo veiklą visuomenei, turi padidinti savo administracinį pajėgumą, kad galėtų kontroliuoti savo tarpininkaujančius bankus partnerius, teikiančius bendrąsias paskolas pagal ES išorės veiksmų tikslų nustatymo kriterijus;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

39. pritaria pastarojo meto Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko (ERPB) veiklai Viduržemio jūros regione ir papildomų ES ir keletu pavienių ES valstybių narių banko veiklai skirtų lėšų išsipareigojimams; ragina Europos Vadovų Tarybą ir Europos Parlamentą skubiai ratifikuoti ERPB susitarimo, kuris padės ERPB Viduržemio jūros regione dirbti visu pajėgumu, pakeitimus; mano, kad visos ERPB investicijoms regione skiriamos lėšos turėtų būti didesnės, o MVĮ turėtų būti pagrindinės šių investicijų naudos gavėjos; ragina pietines Viduržemio jūros regiono šalis, vadovaujantis demokratijos, pliuralizmo ir rinkos ekonomikos principais, įrodyti savo pasiryžimą, kad jos galėtų gauti investicijų, kaip numatyta banko nuostatuose;

40. yra įsitikinęs, jog siekiant, kad laisvosios prekybos erdvė tinkamai veiktų, būtinas lankstus verslininkų judėjimas tarp valstybių; tvirtai laikosi nuomonės, kad ES turėtų siekti didesnio savo imigracijos ir prekybos politikos suderinamumo;

41. pažymi, kad vizų režimo supaprastinimas tebėra problema daugeliui pietinių Viduržemio jūros regiono šalių verslo atstovų, kai jie turi vykti į ES susitikimus, mokymus ir kitais verslo tikslais; atsižvelgdamas į tai, pritaria naujam Komisijos komunikatui „Migracijos, judumo ir saugumo dialogas su pietinėmis Viduržemio jūros regiono valstybėmis“, kuriame ji numato vizų režimo supaprastinimo susitarimus, kad paremtų, be kita ko, verslininkų judumą; mano, kad vizų „vientisumo“ ir „patikimumo“ procedūros turėtų būti supaprastintos, ir prašo Komisijos derėtis dėl šio susitarimo veiksmus derinant su derybomis dėl prekybos, siekiant užtikrinti, kad dėl šių procedūrų įgyvendinimo MVĮ nepatirtų pernelyg didelės biurokratinės naštos;

Agadyro proceso tvirtinimas

42. apgailestauja, kad Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių laisvosios prekybos erdvė nebuvo sukurta iki 2010 m., ir tikisi, kad visi partneriai pasinaudos Arabų pavasario suteiktu postūmiu siekiant tęsti reformas, būtinas norint sukurti veikiančią ir visavertę laisvosios prekybos zoną neiškraipant ES gamintojų konkurencijos;

43. siūlo reguliariai vertinti perėjimo prie laisvos prekybos politikos poveikį, kad būtų aktyviai ir nuolat stebimos šios politikos pasekmės pietinėms Europos Viduržemio jūros regiono šalims, siekiant galiausiai užtikrinti teigiamą poveikį įvairių šalių piliečiams ir ekonomikos bei gamybos sistemoms;

44. pabrėžia, kad nors konkrečių šalių prekybos strategijoms galima pritarti, šie susitarimai neturėtų kenkti regiono integracijai; apgailestauja, kad pietinių šalių tarpusavio prekyba išlieka labai menka, ir pažymi, kad šiuo atžvilgiu 2009 m. tik 6 proc. į pietines Viduržemio jūros regiono šalis importuojamų prekių buvo atvežta iš kitos pietinės Viduržemio jūros regiono šalies, palyginti su 40 proc. iš ES įvežtų prekių; skatina naujas demokratinuose rinkimuose išrinktas vyriausybes prekiaujant su kaimyninėmis šalimis būti atviresnes nei jų pirmtakai;

45. pripažįsta Agadyro grupę vieninteliu pietinių šalių tarpusavio prekybos suderintų veiksmų pavyzdžiu ir ragina pasirašiusiuosius susitarimą praplėsti savo prekybos santykių taikymo sritį ir priimti naujų narių; prašo Komisiją toliau remti šią grupę kaip pagrindą, kuriuo remiantis ateityje bus kuriama ES prekybos strategija;

46. be to, prašo Komisijos įtraukti į GBVLPS tam tikras lanksčias nuostatas, kuriomis ilgainiui būtų sudarytos sąlygos atskirus susitarimus sujungti su Agadyro susitarimu, siekiant sukurti vieną Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių laisvosios prekybos erdvę;

47. džiaugiasi, kad greitai bus įdiegtas prekybos ir investavimo palengvinimo mechanizmas, kuris taps duomenų baze, ekonominės veiklos vykdytojams suteikiančia galimybę gauti atnaujintą informaciją apie prekybos ir investicijų padėtį regione; primygtinai pabrėžia, kad toks mechanizmas turėtų būti aktyviai skatinamas pietinių Viduržemio jūros regiono šalių versle ir turėtų tapti veiksminga regioninio verslo palengvinimo priemone ir būti ne tik informacine priemone;

48. pritaria Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių prekių kilmės taisyklių regioninei konvencijai, kuri visapusiškai turėtų apimti ES ir Izraelio techninį susitarimą dėl gyvenviečių produkcijos; ragina Komisiją paspartinti naujų prekių kilmės taisyklių įsigaliojimą pagal Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių konvenciją vėliausiai iki 2013 m. pabaigos, nes pagal šią sistemą pietinės Viduržemio jūros regiono valstybės praranda bendrosios lengvatinių muitų tarifų sistemos lengvatas ir palankias prekių kilmės taisykles;

2012 m. gegužės 10 d., ketvirtadienis

Žinių suteikimo ir tiesioginių ryšių gerinimas

49. ragina valstybes nares atlikti svarbesnį vaidmenį ES strategijoje dėl pietinių kaimyninių šalių, teikiant svarbiausias pietinių Viduržemio jūros regiono šalių abiejų lyčių ir bet kokios socialinės, ekonominės ar etninės kilmės studentų stipendijų programas, ypač ekonomikos, verslo, IT, ryšių ir prekybos srityse; ragina Komisiją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją nedelsiant pasiūlyti sukurti Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių *Erasmus* ir *Da Vinci* programas; pareiškia, kad kiti subjektai regione, pvz., Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybos (angl. GCC) šalys, veiksmingiau teikia tokią pagalbą pietinėms Viduržemio jūros regiono šalims; mano, kad šiais mainais galima užmegzti ilgalaikių ryšių su būsimais verslo partneriais pietinėse Viduržemio jūros regiono šalyse;

50. primena menininkų, kultūros veikėjų ir tinklaraštininkų atliekamą vaidmenį suteikiant kai kurioms arabų šalių pilietinėms visuomenėms galimybių išsilaisvinti iš diktatūros gniaužtų ir atverti kelią į demokratiją; ragina ES įtraukti į savo prekybos politiką kultūrinio bendradarbiavimo aspektą, įskaitant bendras iniciatyvas meno, švietimo, žiniasklaidos, interneto ir kitų labai svarbių sektorių veiklos srityse, siekiant skatinti žmogaus teises ir demokratiją;

51. ragina nedelsiant su šalimis partnerėmis įkurti ES prekybos rūmus, kurie būtų bendros prekybos veiklos ir abipusių ekonomikos partnerių mainų skatinimo jungtis, įskaitant seminarus ir verslo mugės; apgailestauja, kad regione nėra dvišalių ES prekybos rūmų, išskyrus ES ir Izraelio prekybos rūmus;

ES veiksmų poveikio didinimas

52. tvirtai laikosi pozicijos, kad Komisijos prekybos iniciatyvose turėtų aktyviau dalyvauti vietoje dirbantys ES pareigūnai, atsakingi už prekybą; apgailestauja, kad ES delegacija turi tik vieną už prekybą atsakingą pareigūną Tunise ir nė vieno Jordanijoje, nors šiose šalyse buvo atliktas taikymo srities nustatymo GBVLPS reikmėms tyrimas;

53. be to, mano, jog svarbu, kad ES visapusiškai koordinuotų savo prekybą, investicijas ir paramos veiklos finansavimą regione, siekdama didžiausio teigiamo poveikio; nerimauja, kad dėl didelio skaičiaus tiek ES vidaus, tiek pačių šalių partnerių, taip pat ir kitų išorės dalyvių koordinavimo trūkumo gali būti švaistomos arba dubliuojamos svarbios pastangos;

54. pabrėžia glaudesnio Europos kaimynystės politikos (EKP) finansavimo priemonių, pvz., Kaimynystės investicinės priemonės, ir įvairių ES, tarptautinių bei regioninių finansų institucijų, įskaitant, pvz., EIB, ERPB ir Pasaulio banką, koordinavimo poreikį regione, kad būtų užtikrintas didžiausias veiksmingumas ir suderinamumas; prašo Komisijos imtis vadovaujamo vaidmens koordinuojant šiuos veiksmus;

*

* *

55. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, EIB, ERPB, valstybių narių ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių ir vyriausybių vadovams bei parlamentams ir Viduržemio jūros šalių sąjungai.